

על סבתא גיטה

בראיון עם סבתא גיטה, כשסיפרה על לידתה, אמרה: "ההורים שלי היו צריכים אותי, תסלח לי, כמו קוץ בתחת!"

בפרפרזה על דברי יעקב "מעטים ורעים היו ימי שני חיי", אפשר לומר: "רבים, ולא קלים, היו ימי שני חייה". מהאזנה לסיפוריה אפשר ללמוד כמה צער היה בחייה.

לעומת זאת, בשנותיה האחרונות, היתה חוזרת על האמירה "כשאמות אלך לגיהנום, כי בגן-עדן אני עכשיו". בשנותיה האחרונות היתה מאושרת. אפילו סיפוריה העצובים שזורים בהומור והשלמה של מבט לאחור. אפילו בסליחה.

ואני מודה לך סבתא גם על זה, שהראית לנו כמה הזיקנה יכולה להיות שמחה, וכמה משפחה יכולה לגרום אושר. הילדים שלנו, ניניך, למדו ממך שהזיקנה יכולה להיות אושר, ושיש דבר כזה בכי של שמחה. טל בני אמר: "אפשר לבכות משמחה. סבתא גיטה בוכה משמחה."

גם על כך, תודה לך, סבתא.